

Arrest

nr. 184 622 van 29 maart 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, in eigen naam alsook in hun hoedanigheid van ouders en wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kind X, en X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2016 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 augustus 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 september 2015 dienen verzoekers een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 28 september 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Bij arrest nr. 162 211 van 27 mei 2016 verwierp de Raad het schorsings- en annulatieberoep ingesteld tegen de

beslissing van 28 september 2015 waarbij de derde medische regularisatieaanvraag onontvankelijk verklaard werd.

Verzoekers dienden op 9 maart 2016 een vierde medische regularisatieaanvraag in, conform artikel 9ter van de vreemdelingenwet, in functie van mevrouw K. De arts-adviseur gaf op 12 augustus 2016 een medisch advies aangaande de vierde medische regularisatieaanvraag.

Op 23 augustus 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekers namen er op 17 september 2016 kennis van. Het betreft de bestreden beslissing:

*"D., G. (...) R.R.Nr: (0)(...)
Geboren te Avshar op (...)
K., S. (...) R.R.Nr: (0)(...)
Geboren te Goravan op (...)
D., M. (...) R.R.Nr: (0)(...)
Geboren te Afshar op (...)
D., M. (...) R.R.Nr: (0)(...)
Geboren te Brugge op (...)
Nationaliteit: Armenië
Adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Mevrouw K. S. (...) roept medische redenen in.

Op 7.5.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 2.8.2010. Betrokkene legt in de nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlage) voor. Het voorgelegde medisch getuigschrift (en bijlage) bevat reeds eerder aangehaalde medische elementen van betrokkene waarin in de beslissing d.d. 7.5.2012 uitgebreid werd op ingegaan. (zie bevestiging arts d.d. 12.8.2016 in bijgevoegde gesloten omslag). Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 3 EVRM, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij betogen dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat alle pathologieën van verzoekende partij reeds werden ingeroepen bij de vorige medische regularisatieaanvraag. Volgens de behandelende arts zou verzoekster niet kunnen herstellen in haar land van herkomst en zou een blijvende opvolging noodzakelijk zijn. Bovendien zou de broodnodige behandeling niet toegankelijk zijn in het land van herkomst en verzoekers verwijzen hierbij naar het Caritas Country Sheet Armenia van januari 2010.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag om een machtiging in het Rijk te verkrijgen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De door verzoekers aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht moet in casu worden onderzocht samen met de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De in casu toepasselijke bepaling, met name artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

[...]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Uit deze bepaling blijkt dat de verwerende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag die overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ingediend, reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling.

In de bestreden beslissing wordt duidelijk aangegeven dat de elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De ambtenaar-geneesheer heeft op 12 augustus 2016 volgend advies verstrekt:

“U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d. 11.03.2016 en d.d. 02.08.2010 te vergelijken.

Betrokkene legt in de aanvraag d.d. 11/03/2016 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor d.d. 14/01/2016 opgesteld door dr. Vermeire + bijlagen d.d. 01/09/2016, 09/09/2016 en 15/09/2016. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat het nog steeds om dezelfde pathologie van betrokkene gaat als de pathologie in de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 02/08/2010, waarvoor reeds een advies werd opgesteld door dr. Liesenborghs op 29/03/2012. De notie chronische gastritis die vermeld wordt past binnen het indertijd aangehaalde ziektebeeld. Op het standaard medisch getuigschrift d.d. 14/01/2016 wordt geen nieuwe pathologie aangehaald voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt enkel het reeds eerder aangehaalde ziektebeeld.”

De arts-adviseur adviseerde in zijn medisch advies van 29 maart 2012 als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 02.08.2010. Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Verwijzend naar de medische attesten d.d. 02.07.2010 van de hand van Dr. P.V., huisarts, waaruit blijkt dat betrokkene zou lijden aan ferriprive anemie ten gevolge van coeliakie, de behandeling bestaat uit glutenvrij dieet en ijzer- en vitaminesupplementen.

Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:

ik weerhoud dat betrokkene lijdt aan coeliakie met als gevolg wat tekort aan ijzer en vitamines. De behandeling bestaat essentieel uit een glutenvrij dieet, betrokkene is hiervan ondertussen goed op de hoogte en weet dan ook welke voedingsproducten zij best dient te mijden.

Betrokkene kan reizen en heeft geen nood aan mantelzorg.

Conclusie:

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Hieruit blijkt dat mevrouw K. een glutenvrij dieet dient te houden en zij op de hoogte is welke voedingsproducten zij best dient te vermijden. Zij toont niet aan welke medische behandeling voor haar noodzakelijk is die niet in haar land van herkomst financieel toegankelijk zou zijn.

In zijn advies stelde de ambtenaar-geneesheer: *"De behandeling bestaat essentieel uit een glutenvrij dieet, betrokkene is hiervan ondertussen goed op de hoogte en weet dan ook welke voedingsproducten zij best dient te mijden."* Dit wordt door verzoekster niet betwist in haar verzoekschrift, zodat deze vaststelling van de ambtenaar-geneesheer overeind blijft. Nu blijkt dat de "medische behandeling" van verzoekster in essentie bestaat uit een dieet, kan zij niet dienstig voorhouden dat de "specialistische zorgen" die zij nodig heeft voor haar financieel ontoegankelijk zijn. Om dezelfde reden kan verzoekster evenmin een onderzoek van en motivering aangaande de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de benodigde "specialistische zorgen" in het land van herkomst verwachten.

Aldus betwisten noch weerleggen verzoekers de vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer, hierin gevolgd door de gemachtigde, dat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift slechts de eerder aangehaalde gezondheidstoestand bevestigt en dat er geen enkele nieuwe diagnose wordt gesteld. Het staat dus buiten betwisting dat de beide aanvragen gestoeld zijn op dezelfde medische aandoening(en).

Het loutere feit dat er nieuwe documenten worden voorgelegd bij de nieuwe aanvraag, waaruit blijkt dat de aandoening (onder een synoniem) persisteert, belet geenszins te concluderen dat de medische elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag. Immers, er werd reeds geoordeeld over de aandoening op zich, onafhankelijk wat de mogelijke bijwerkingen zijn. Een behandeling, zelfs indien levenslang noodzakelijk, is beschikbaar en toegankelijk in het land van herkomst.

De verwerende partij – die er toe gehouden is om bij een meervoudige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet na te gaan of er nieuwe elementen worden ingeroepen die niet eerder voorlagen bij de vorige aanvraag(en) – kan de vermeldingen in het verplicht bij te voegen standaard medisch getuigschrift als uitgangspunt nemen voor haar beoordeling. De wetgever heeft, zoals reeds aangehaald, immers duidelijk vooropgesteld dat uit het standaard medisch getuigschrift de aandoeningen dienen te blijken die worden ingeroepen ter ondersteuning van de aanvraag, dat hierin de graad van ernst van de aandoeningen dient te worden aangeduid en dat de vereiste behandeling dient te blijken. Die zienswijze sluit aldus aan bij de wil van de wetgever om de procedure duidelijk te omkaderen. Er kan dan ook worden aangenomen dat de verwerende partij zich bij de beoordeling of er nieuwe elementen worden ingeroepen die niet eerder werden ingeroepen bij de vorige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, steunt op de gegevens van het standaard medisch getuigschrift, nu de overige bij de aanvraag gevoegde medische stukken enkel een verdere verduidelijking kunnen inhouden van de aandoeningen en van de vermeldingen zoals die reeds blijken uit het gevoegde standaard medisch getuigschrift.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM oordeelde het EHRM dat deze verdragsbepaling niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat een betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand van een vreemdeling beïnvloedt niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet

blijkt, kan een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk). Verzoekers tonen geen schending van artikel 3 EVRM aan.

In de mate dat verzoekers een schending van het redelijkheidsbeginsel aanvoeren, moet worden gesteld dat dit beginsel enkel kan spelen waar de overheid over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt (RvS 13 december 2001, nr. 101.780). De verwerende partij kon in deze zaak echter slechts vaststellen dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag om, in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd en was, gelet op artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet, dan ook verplicht deze aanvraag onontvankelijk te verklaren. Gelet op het ontbreken van enige discretionaire bevoegdheid kan niet dienstig worden aangevoerd dat het optreden van de verwerende partij het redelijkheidsbeginsel schendt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt bijgevolg in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoekers tonen niet aan dat de ambtenaar-geneesheer nagelaten heeft enig door hen aangebracht nuttig stuk bij het opstellen van zijn advies te betrekken. Er blijkt dan ook niet dat de gemachtigde die de bestreden beslissing baseerde op dit advies, niet op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

Verzoekers tonen met hun uiteenzetting ook geen schending aan van enig ander, niet nader omschreven beginsel van behoorlijk bestuur.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend zeventien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC